

Lesninger 5. søndag i fasten. - År A.

1. lesning - Esek 37, 12b – 14 - Jeg gir dere min Ånd så dere blir levende

Så sier Herren Gud:

Se, mitt folk, jeg åpner gravene deres og lar dere stige opp av dem. Så fører jeg dere til Israels land. Dere skal sanne at jeg er Herren, når jeg åpner gravene deres, mitt folk, og lar dere stige opp av dem. Jeg gir dere min Ånd så dere blir levende, og lar dere bo i deres eget land. Da skal dere sanne at jeg, Herren, har talt og setter det i verk, lyder ordet fra Herren.

Responsoriesalme - Sal 130 (129),1–2. 3–4ab. 4c–6. 7–8

Omkved: Hos Herren er barmhjertighet, og hos ham er forløsningens fylde.

Fra dypet kaller jeg på deg, Herre,

Herre, hør min røst.

Gjør ditt hjerte lydhørt

for mitt tryglende rop.

Om du gjemte på misgjerninger, Herre,

Herre, hvem kunne da bli stående?

Men hos deg er tilgivelsen,

så vi med ærefrykt skal tjene deg.

Jeg setter min lit til Herren,

min sjel håper på hans ord.

Min sjel lenges etter Herren

mer enn vekteren lenges etter morgenrøden.

Mer enn vekteren etter morgenrøden

lenges Israel etter Herren.

For hos Herren er barmhjertighet,

og hos ham er forløsningens fylde.

Og han skal forløse Israel

fra all dets syndeskyld.

2. lesning - Rom 8, 8–11

Hans Ånd, som oppreiste Jesus fra de døde, bor i dere

Brødre, de som følger den syndige natur, kan ikke være etter Guds sinn. Men dere lever ikke naturens liv, men Åndens, så sant Guds Ånd bor i dere.

Den som ikke eier Kristi Ånd, hører ikke ham til; men dersom Kristus bor i dere, vil legemet nok være døden undergitt på grunn av synden, men ånden levende i kraft av rettferdigheten. Og så sant hans Ånd, som oppreiste Jesus fra de døde, bor i dere, da skal han som oppreiste fra de døde Kristus Jesus, også gi deres dødelige legemer liv ved sin Ånd som bor i dere.

Evangelievers - Joh 11, 25a.26

Jeg er oppstandelsen og livet, sier Herren.

Den som tror på meg, skal aldri i evighet dø.

Evangelium - Joh 11,1 – 45 Jeg er oppstandelsen og livet

En mann som het Lasarus, var syk; han var fra Betania, den landsbyen hvor Maria og hennes søster Marta bodde. Det var Maria som salvet Herren med salve og tørret hans føtter med sitt hår. Og Lasarus, som var syk, var hennes bror. Søstrene sendte da bud etter ham og lot si: «Herre, din venn er syk.» Da Jesus hørte det, sa han: «Denne sykdommen ender ikke med døden, men med å fremme Guds ære; for gjennom den skal guddomsglansen skinne om Guds sønn.»

Jesus holdt meget av både Marta og hennes søster og Lasarus.

Etter at han hadde hørt om sykdommen, ble han værende hvor han var i to dager til; først da sa han til disiplene: «La oss gå tilbake til Judea.»

[Disiplene svarer: «Rabbi, nylig prøvde jødene å stene deg, og enda vil du gå tilbake dit?»

Jesus svarte: «Har ikke dagen tolv timer? Og den som går om dagen, snubler ikke, takket være dagslyset som lar ham se; men den som er ute og går om natten, han snubler, for da er lyset borte.»

Og derpå lar han til: «Lasarus, vår venn, har lagt seg til hvile; jeg går for å vekke ham.»

Hans disipler sa da til ham: «Herre, dersom han hviler, blir han nok frisk igjen.» Men Jesus hadde talt om hans død; de derimot trodde at det var søvnens hvile han mente.

Da sa Jesus like ut: «Lasarus er død, og for deres skyld er jeg glad jeg ikke var der, så dere kan lære å tro. Men la oss nå gå til ham!»

Thomas (han som kalles Didymos) sier da til de andre disiplene: «La oss gå med, vi også, så dør vi sammen med ham!»]

Da Jesus kom frem, fant han at Lasarus allerede hadde ligget fire dager i graven. [Betania ligger bare omkring femten stadier fra Jerusalem, og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over deres bror.]

Da Marta hørte at Jesus nærmet seg, gikk hun ham i møte; Maria satt hjemme i huset. Og så sier Marta til Jesus: «Herre, dersom du hadde vært her, da ville min bror ikke vært død! – Men fremdeles vet jeg, at alt du ber Gud om, det gir han deg ...»

Jesus svarer: «Din bror skal oppstå.»

Og Marta sier: «Jeg vet at han skal oppstå: Ved oppstandelsen på den ytterste dag.»

Jesus svarer på ny: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve, om han enn er død. Og enhver som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?»

Hun sier: «Ja, herre; jeg er fullt forvissnet om at du er Messias, Guds Sønn, han som skulle komme til verden.»

[Og med disse ord gikk hun av sted, kalte på sin søster Maria og hvisket til henne: «Mesteren er her; han spør etter deg.» Straks Maria hørte det, reiste hun seg skyndsomt og gikk ut til ham. Jesus var ennå ikke kommet inn i landsbyen, han befant seg fremdeles der hvor Marta var kommet ham i møte. Jødene som var

sammen med Maria inne i huset for å trøste henne, så at hun reiste seg så plutselig og gikk ut; de fulgte da etter, for de tenkte at hun gikk bort til graven for å gråte der.

Da Maria nå kom frem dit Jesus var og fikk se ham, kastet hun seg ned for hans føtter og sa: «Å herre, dersom du hadde vært her, da ville min bror ikke vært død!»

Jesus så hvordan hun gråt, både hun og jødene som var kommet i følge med henne.] Beveget og rystet i sin sjels innerste spurte han da: «Hvor har dere lagt ham?»

De svarer: «Kom skal du se, herre.» Jesus gråt. Og jødene sa: «Se hvor han holdt av ham!» Men noen av dem sa også: «Han som åpnet den blindes øyne, kunne han ikke gjort slik at denne mannen ikke døde?»

Atter heftig beveget kommer da Jesus frem til graven. Det var en hulegrav, med en stor sten over.

Jesus sier: «Ta stenen bort!»

Marta, den dødes søster, innvender: «Herre, han stinker sikkert allerede; det er nå alt på fjerde dagen.»

Men Jesus svarer: «Sa jeg deg ikke, at dersom du tror, skal du få se Guds herlighet lyse?» De tok da stenen vekk. Og Jesus vendte sitt blikk mot det høye, og sa: «Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste at du alltid hører meg; men dette sier jeg, for at hele denne mengden som står her omkring, skal tro at du har sendt meg.» Og som han hadde sagt dette, ropte han med kraftig stemme: «Lasarus, kom ut!» Da kom den døde ut, med hender og føtter omviklet av linnestrimler, og med en svetteduk bundet over ansiktet. Jesus sier til dem: «Hjelp ham løs, og la ham gå.»

Mange av jødene som var kommet ut til Maria og hadde sett hva han gjorde, kom da til troen på ham.